

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva hrvatskih branitelja, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 14. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/763, urbroj: 401-01/11-20-6 od 14. veljače 2020.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika poništeno je rješenje Ministarstva hrvatskih branitelja, klasa: UP/I-008-01/18-02/26, urbroj: 522-01-19-14 od 23. rujna 2019. i predmet dostavljen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za dostavu informacija o članovima Stručnih skupina osnovanih za procjenu projekata po javnom natječaju „Sudionici i stradalnici Drugog svjetskog rata“ u 2017., 2018. i 2019. godini te popisa udruga i iznosa odobrenih sredstava projektima po natječaju u 2019. godini.

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ponavlja razloge odbijanja zahtjeva zainteresirane osobe iznesene u obrazloženju prvostupanjskog rješenja. Pozivajući se na odredbe članka 6., članka 23. i članka 40. Opće uredbe o zaštiti osobnih podataka (EU 2016/679), u bitnome navodi da se Uredba odnosi i na prikupljanje informacija u novinarske svrhe, pa kako nema privole članova stručnih skupina da se njihovi podaci koriste za daljnju obradu (osim u svrhe rada samih stručnih skupina), a radi zaštite osobnog i profesionalnog integriteta istih, nije u mogućnosti učiniti dostupnima tražene podatke o njihovim imenima. Navodi nadalje da se sukladno članku 37. Ustava Republike Hrvatske svakome jamči sigurnost i tajnost osobnih podataka te je zabranjena uporaba osobnih podataka suprotna utvrđenoj svrsi njihova prikupljanja. Ističe da je sukladno odredbi članka 16. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.) provodeći test razmjernosti javnog interesa utvrdio da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje tražene informacije, kao i zaštita osobnog identiteta svakog pojedinačnog člana stručnih skupina za procjenu projekata. Vezano uz traženi popis udruga i

iznosa odobrenih sredstava projektima po natječaju u 2019. godini, navodi da su isti nakon završetka postupka ugovaranja za odobrene projekte u toj godini objavljeni na internetskim stranicama te su dopisom od 3. veljače 2020. dostavljeni zainteresiranoj osobi. Pojašnjava da su sukladno članku 15. stavak 4. točka 2. ZPPI-a smatrali da bi djelomična objava informacija mogla dovesti do pogrešnog tumačenja rezultata natječaja odnosno informacije. Uzimajući u obzir te okolnosti, utvrđeno činjenično stanje i provedeni test razmjernosti javnog interesa, smatra da su ispunjeni uvjeti propisani člankom 15. stavkom 2. točkom 4. i člankom 15. stavkom 4. točkom 2., u vezi sa člankom 16. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, te da je postupak koji je prethodio donošenju prvostupanjskog rješenja pravilno proveden i rješenje na zakonu osnovano. Predlaže da ovaj Sud osporeno rješenje tuženika poništi i potvrdi prvostupanjsko rješenje od 23. rujna 2019.

Tuženik u odgovoru na tužbu navode tužitelja smatra neosnovanim, te ostaje kod razloga osporenog rješenja. Poziva se na pravno shvaćanje iz dosadašnje prakse da u odnosu na imena i prezimena osoba koje tijela javne vlasti imenuju u radne i stručne skupine ili povjerenstva za dodjelu bespovratnih sredstava, preteže javni interes u odnosu na potrebu zaštite osobnih podataka ukoliko se radi o završenim postupcima, a osobito ako su te osobe primile naknadu za svoj rad iz javnih sredstava. Ističe da je prvostupanjsko rješenje trebalo poništiti i postupak vratiti na ponovno odlučivanje tužitelju, s obzirom da iz dostavljenog spisa predmeta i očitovanja tužitelja u žalbenom postupku nije bilo moguće utvrditi sve činjenice odlučne za rješavanje ovog predmeta odnosno da li se u konkretnom slučaju radi o postupcima koji su završeni. Predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznesenih u žalbi na prvostupanjsko rješenje tužitelja, navodeći u bitnom da je tužitelj pogrešno njegov zahtjev odbio primjenjujući Opću uredbu o zaštiti osobnih podataka. Ističe da pored privole ispitanika, koju tužitelj ističe pozivajući se na točku 40. Preambule navedene Uredbe, zakonitost obrade osobnih podataka fizičkih osoba proizlazi i iz drugih legitimnih osnova koje proizlaze iz prava država članica, a ta se legitimnost u ovom slučaju izvodi iz odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama, koji razrađuje odredbu članka 38. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske, prema kojoj se jamči pravo na pristup informacijama, naravno uvažavajući preduvjet ispravne provedbe testa razmjernosti i javnog interesa u slučaju postojanja ograničenja od pristupa. Navodi također da tužitelj pogrešno primjenjuje članak 15. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama te da se pozvao samo na one članke i dijelove Uredbe koji daje opravdanje za uskratnu informacija. Smatra da je tužitelj trebao odobriti njegov zahtjev čak i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa sukladno članku 16. stavku 3. navedenog Zakona, budući da se radi o informacijama koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima i ne predstavljaju klasificirane podatke. Mišljenja je da bi tijela javne vlasti u svakom slučaju trebala bez provođenja tog testa otkriti imena odnosno objavljevati identitete članova povjerenstava/komisija koje dodjeljuju proračunska sredstva na ovakvim i sličnim natječajima. Navodi da je njegov zahtjev koji se odnosi na popis imena članova povjerenstva koji su dodijelili sredstva na natječaju u traženim godinama, opravdan, dok u ovom postupku više nije potrebno razmatrati zahtjev za popis udruga i iznos sredstava dodijeljenih na natječaju „Sudionici i stradalnici Drugog svjetskog rata“ 2019. godine, jer je taj popis u međuvremenu objavljen na internetskoj stranici tužitelja.

Tužitelj u očitovanju na navode odgovora na tužbu tuženika i zainteresirane osobe ponavlja navode tužbe i ostaje kod tužbenog zahtjeva u cijelosti.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba u zahtjevu od 4. srpnja 2019. zatražila od Ministarstva hrvatskih branitelja popis članova povjerenstva/stručne

skupine koji su dodijelili nepovratna sredstva u natječaju „Sudionici i stradalnici Drugog svjetskog rata“ 2017., 2018. i 2019. godine (raspored imena i prezimena članova po godinama) i popis udruga i iznos sredstava koje su dobile na istom natječaju 2019. godine.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama, informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

Odredbom članka 15. stavka 2. točke 4. navedenog Zakona, tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka. Prema stavku 4. istog članka Zakona, tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija u postupku izrade unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade (točka 1.) odnosno ako je informacija nastala u postupku usaglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova (točka 2.).

Prema odredbi članka 16. stavka 1. istog Zakona, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. i 4. ovoga Zakona, dužno je prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Prema stavku 2. citiranog članka Zakona, kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se ocijeniti dostupnom.

Tužitelj je rješenjem od 23. rujna 2019. zahtjev zainteresirane osobe za dostavu informacija o članovima stručnih skupina osnovanih za procjenu projekata po predmetnom javnom natječaju sukladno članku 15. stavku 2. točki 4. Zakona, uz obrazloženje da je provedenim testom razmjernosti i javnog interesa utvrđeno da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje tražene informacije, jer se radi o informaciji zaštićenoj Općom uredbom o zaštiti osobnih podataka za daljnju obradu kojih članovi stručnih skupina nisu dali privolu. Drugi dio zahtjeva koji se odnosi na informacije o popisu udruga i iznosu sredstava koje su dobile na predmetnom natječaju odbijen je pozivom na odredbu članka 15. stavka 4. točke 2. Zakona budući da postupak dodjele bespovratnih sredstava na odobrene projekte udruga nije završen.

S obzirom na podatke priložene spisu u vrijeme donošenja osporenog rješenja, tuženik je pravilno zaključio da u postupku koji je prethodio donošenju prvostupanjskog rješenja nisu na potpun i nesumnjiv način utvrđene činjenice koje predstavljaju temelj za ograničenje pristupa informacijama prema citiranim odredbama članka 15. Zakona te koje su odlučne za pravilno provođenja testa razmjernosti iz članka 16. Zakona, imajući u vidu i da navedeni test nije niti proveden u odnosu na sve informacije tražene zahtjevom. Stoga osporenim rješenjem kojim je prvostupanjsko rješenje poništeno i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak na temelju članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.) nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Pri tome nije sporno da u vrijeme donošenja tog rješenja tuženik nije imao saznanje o tome da je popis udruga i iznos odobrenih bespovratnih sredstava, nakon završetka postupka ugovaranja za odobrene

projekte u 2019. godini objavljen na internetskim stranicama Ministarstva hrvatskih branitelja i dostavljen zainteresiranoj osobi.

Tužitelj pogrešno smatra da informacija o imenima članova stručne skupine predstavlja informaciju iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona zaštićenu Uredbom (EU) 2016/579 Europskog parlamenta i vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ) samim time što članovi te skupine nisu u smislu članka 6. Uredbe dali privolu za obradu svojih osobnih podataka, kako to navodi u tužbi i u obrazloženju prvostupanjskog rješenja. Stoga se, a s obzirom i na činjenicu da se radi o osobama imenovanim u stručnu skupinu odnosno povjerenstvo za dodjelu bespovratnih sredstava, u konkretnom slučaju o raspodjeli proračunskih (javnih) sredstava, za sada se ne može prihvatiti zaključak tužitelja da u odnosu na tu informaciju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje tražene informacije i to radi zaštite osobnog i profesionalnog integriteta navedenih osoba, osobito ako te osobe primaju naknadu za svoj rad iz javnih sredstava.

Tuženik je za svoju ocjenu da u konkretnom slučaju nije utvrđeno pravo stanje stvari i sve činjenice i okolnosti od značaja za donošenje odluke o odbijanju zahtjeva zainteresirane osobe na temelju članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona dao dostatno obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, te navodi tužbe nisu osnovani niti od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja. Stoga je na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 14. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.